

Nr 20.

Godkänd av första kammaren den 18 februari 1919.

Godkänd av andra kammaren den 18 februari 1919.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående sättet för likviderande av förfallen skuld å statslån till Hässleholm—Markaryds järnvägsaktiebolag.

(Bankoutskottets utlåtande nr 7.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten proposition, nr 13, har Eders Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att

ej mindre medgiva, att av de den 31 december 1918 förfallna annuitets- och räntebelopp, 424,065 kronor 56 öre, å det Vittsjö—Hässleholm järnvägsaktiebolag den 10 augusti 1888 beviljade samt sedermera av Hässleholm—Markaryds järnvägsaktiebolag övertagna och till en summa av 404,000 kronor bestämda statslån ett belopp av 400,000 kronor må, räknat från och med år 1919, kapitaliseras såsom särskilt lån till sistnämnda bolag, till säkerhet för vilket lån skall lämnas in-teckning i bolagets järnväg med förmånsrätt näst efter den in-teckning i samma järnväg, som för närvarande ligger såsom säkerhet för bolagets förstnämnda lån,

än även föreskriva, att för det nya lånets erhållande skola gälla följande villkor och bestämmelser, nämligen:

att bolaget skall vid lånets erhållande till riksgäldskontoret inbetala det belopp, varmed bolagets förfallna skuld å det tidigare lånet den 31 december 1918 översteg 400,000 kronor;

att annuiteten beräknas till 20,000 kronor, av vilken annuitet först gottgöres ränta efter fyra och en halv procent å oguldet kapitalbelopp och återstoden utgör avbetalning därå;

att nämnda annuitet skall till riksgäldskontoret inbetalas första gången den 31 december 1919 och sedermera samma dag varje år, intill dess lånet blivit till fullo betalt;

att emellertid bolaget må vara berättigat att när som helst, om det så önskar, öka amorteringen å lånet eller helt och hållet inbetala detsamma; samt

att, därest till betalning förfallet belopp icke i föreskriven ordning erlägges, bolaget skall därå gälda fem procent årlig ränta, intill dess samma belopp varder behörigen inbetalt.

I likhet med departementschefen anser riksdagen den här ifrågasatta anordningen vara till gagn såväl för det allmänna som för bolaget. Riksdagen har ock förut i likartade fall medgivit kapitalisering av förfallna skuld å järnvägsån på i huvudsak samma villkor, som nu av Eders Kungl. Maj:t ifrågasatts. Riksdagen har icke heller något att i princip erinra mot Eders Kungl. Maj:ts förslag. Beträffande villkoren för medgivandet har riksdagen emellertid med hänsyn till nu gällande höga räntesatser ansett sig böra besluta, att i enlighet med de bestämmelser, som jämlikt 1916 års riksdags beslut gälla för utlämnande av nya lån från allmänna järnvägsånefonden, dels räntefoten höjes från fyra och en halv procent till fem procent, dels ock annuitet och överränta likaledes höjas från fem procent till respektive fem och fyra tiondels procent samt fem och en halv procent.

Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen, i anledning av Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition,

ej mindre medgivit, att av de den 31 december 1918 förfallna annuitets- och räntebelopp, 424,065 kronor 56 öre, å det Vittsjö—Hässleholms järnvägsaktiebolag den 10 augusti 1888 beviljade samt sedermera av Hässleholm—Markaryds järnvägsaktiebolag övertagna och till en summa av 404,000 kronor bestämda statslån ett belopp av 400,000 kronor må, räknat från och med år 1919, kapitaliseras såsom särskilt lån till sistnämnda bolag, till säkerhet för vilket lån skall lämnas in-

teckning i bolagets järnväg med förmånsrätt näst efter den inteckning i samma järnväg, som för närvarande ligger såsom säkerhet för bolagets förstnämnda lån,

än även föreskrivit, att för det nya lånets erhållande skola gälla följande villkor och bestämmelser, nämligen:

att bolaget skall vid lånets erhållande till riksgäldskontoret inbetala det belopp, varmed bolagets förfallna skuld å det tidigare lånet den 31 december 1918 översteg 400,000 kronor;

att annuiteten beräknas till 21,600 kronor, av vilken annuitet först gottgöres ränta efter fem procent å oguldet kapitalbelopp och återstoden utgör avbetalning därå;

att nämnda annuitet skall till riksgäldskontoret inbetalas första gången den 31 december 1919 och sedermera samma dag varje år, intill dess lånet blivit till fullo betalt;

att emellertid bolaget må vara berättigat att när som helst, om det så önskar, öka amorteringen å lånet eller helt och hållet inbetala detsamma; samt

att, därest till betalning förfallet belopp icke i föreskriven ordning erlägges, bolaget skall därå gälda fem och en halv procent årlig ränta, intill dess samma belopp varder behörigen inbetalt.

Stockholm den 18 februari 1919.

Med undersätlig vördnad.